

15.

Jakob B. Bjarnason, Síðu

“Vorboðinn”

Blað U.m.f. Vorboðinn
IX. ár. 4. tbl. 1924

Ystaf) Föstud 18 Apríl 1924.

"Norbertine" - Hörleikar

Henry Drummond segir að hörleikurinn
sei meðstur í heini. - Þat er inni engin
nið uppsætrum. Þer getum aðvintat kennist
að ein hörleika í mögju, en ein hana verðar
líkit hardhjóskulegt og freytandi og hundar-
for varð verður stirt og mayurt.

Hér er ekki aðr vit að milli manna
og hornu, heldur hörleika, sem lýser sér
í velvild og vinsend að öllum svitum
mamnlifssins.

Óska til hamingju: „Jú þat er mi
heldur gagn að fersum hamingjusök-
num“ mun mayrt lugsa. - „Þor þynja
halduma ekki mikil, né breyta kring-
umstæðum vorum í ~~meinum~~“

Óskir eru ódýr voru, fodd er örvilegt
að hamingjan komi klauðanli myr
í þangit að marni, fóði einkiver óski
þess". - En eis hefi mi eittuitt fríapri-

Ég legg líka annan af meira í hanningunum en óskina en ófínum sín, þann einum hafa sárlíka þýðingu, en þótt er hlyjan og velvildin sem þann eru spottar af. - Enginn bettri er annari en ~~sí~~, sem gengur fyrir hvers manns dýr og hvers um óhlíðum skilning af sannit fyrir sín.

Gáðr óskina veita oss ekki gull og græna skíga uppi í henderum, en þótt ylla andriuslæftið i kringum sín oss með gátleik og korleika, sunnar verða sín i stadium fyrir afurhítum af korleika, mangfalt meira frek og dýrfing til þess at staðfa einnig at ferri, at óskina mái at retast. Þó vita sig umkringdum af heilla ólum og velvilda medbraðra sínar, hlyja manni um hýjarterðunar og ver manna falli, hvad sem fyrir kemur. - Enginn er sunn mættugr, at hann megni at

standa sinn. "Vakid og hildid" sagði frelsisákinum, þegar þyngsta ólum i lífi hans fór í händ.

God er ginnandi fyrir þá, sem eru laigt settir í mannfélagum, at reyna at komast ónn uppá vís í mannfelagsstjórnunum, og þann fátóku at komast yfir mikil andæfi; en hvorugt fullnagin salorðungrinn, og óridanþ vildu megin af línum svokölluðu styrmenum hafa slíffi á öllum sínum klumindum og skilningi af sannit. Síðan er vinsæll og þurugna innkringdur af gáðum óskum af vinnitri medbraðrar sínar, þótt ~~hann~~ hafi sí sí libiförlegasti í ~~þessum~~ andriilegum vinnuperi, er þánum sínum selli, en sái adstí i allri línuþarf, sem hinsvar of leyfðir eftir því, ~~at~~ sem sálin þarfust lest af allt ~~þessum~~ af ~~meini~~ þessa heims godum.

Mára hás, meiri yl. Það er mikil
undurhöfði, sem þarf at koma til að
gefa lífimur meiri gleði og verðmæti.
Ánn þarf liggur að. Lífið er stutt.
Hér sem mi lífimur viljum nýta
einnverð gáðs af því. Hérum óll
samþunga at skapa meira hás,
meiri yl.

Þótt eftir Þorða Lyche

G. S. Lindal